Bijbelstudie Centrum
studie over

”De eenheid in Christus als Scheppingsdaad van Godswege”

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden …..* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

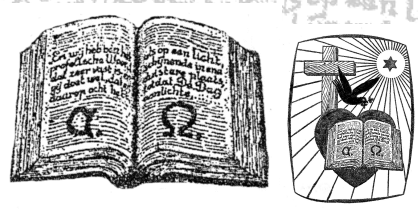

2 Petrus 1:19

Bijbelstudie Centrum
studie over

”De eenheid in Christus als Scheppingsdaad van Godswege”

Laten we beginnen met het Woord van God open te slaan en wel bij Joh. 17:11-22.
“En Ik ben niet meer in de wereld, maar zij zijn in de wereld en Ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar hen in Uw Naam, welke Gij Mij gegeven hebt, dat zij één zijn zoals Wij. Zolang Ik bij hen was, bewaarde Ik hen in Uw Naam, welke Gij Mij gegeven hebt, en Ik heb over hen gewaakt en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon des verderfs, opdat de Schrift vervuld werd. Maar nu kom Ik tot U en Ik spreek dit in de wereld, opdat zij ten volle mijn blijdschap in zichzelf mogen hebben.

Ik heb hun Uw Woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Heilig hen in Uw Waarheid; Uw Woord is de waarheid. Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, heb ook Ik hen gezonden in de wereld; en Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid.

En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn”.

Als u drie verzen goed gelezen hebt, (vers 11, 21 en 22) dan hebt u daarin een sleutel kunnen vinden van de aanvang van de eenheid. Dat zijn n.l. deze woorden: ”*Gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U”.* De Goddelijke eenheid begon dus in de hemel. Daar was de Vader één met de Zoon. Die eenheid in de hemel werd echter op een bepaald moment wreed verstoord, nl. toen de engel Lucifer zich onttrok aan de hemelse eenheid (van de Vader en de Zoon).

Wij kennen ook een aardse eenheid; deze ving aan bij de schepping: in het Paradijs waar een volkomen eenheid was tussen God de Vader en God de Zoon met de eerste mens Adam en later ook met Eva. Er bestond een volkomen volmaakte harmonie op aarde, totdat ook die harmonie (eenheid) op wrede wijze werd verstoord. U weet toch waardoor dit gebeurde? Het eerste mensenpaar onttrok zich aan de wil van God.

Hiervan legt God getuigenis af in Zijn Woord, in Gen. 3:8-10. ”*Toen zij het geluid van de Here God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte, verborgen de mens en zijn vrouw zich voor de Here God tussen het geboomte in de hof. En de Here God riep de mens tot Zich en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd”.*

Waar eenheid is, daar is geen angst. Adam kende het geluid van God heel goed en hij hoorde Hem dan ook, wat een aangenaam geluid voor Adam was. Toen het moment, dat Adam zondigde, joeg dat geluid hem schrik aan, want die eenheid was verbroken.

Nu moet u goed nadenken! Die eenheid is telkens weer een scheppingsdaad van Godswege geweest. Die eenheid is dus iets bijzonders! De mens vanuit Adam kan van nature nooit eenheid maken, ook de duivel niet. Daarom is de naam van de duivel: *“diabolos”*, *“splijter”*. Want hij is degene, die juist van eenheid, veelheden maakt. Hij is met heel zijn rijk de onderling meest verdeelde, die er bestaat.

Er zijn dus twee geweldige tegenstellingen: aan de ene kant de eenheid van God en aan de andere kant de verdeeldheid van satan. Het is de satan er altijd om begonnen om verdeeldheid te brengen. Als hij dat klaar speelt en zijn doel bereikt, dan moet er verdeeldheid ontstaan.

Daarom was hem er alles aangelegen om de Heer Jezus zo ver te krijgen, dat Hij niet meer in de Vader zou blijven. Maar dat is hem gelukkig niet gelukt. Want één ding is vast blijven staan, ondanks verdeeldheid die satan gezaaid heeft en dat is de eenheid van God de Vader in Jezus Christus.

Daarom gaat de Heer Jezus uit van dat ene fundament, als Hij zegt: ”*Gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U”.*

Want alle andere fundamenten, die er ooit geweest zijn, werden weggeslagen. Denk maar aan de eenheid, die God schiep, toen Hij het Paradijs maakte. Daarom wist de Heer Jezus, dat er één ding hersteld moest worden en dat was die eenheid, die alleen God de Vader kan scheppen.

Na het verbreken van die eenheid, moest er opnieuw een eenheid geschapen worden. Nogmaals zonder scheppingsdaad vindt er nooit een nieuw herstelde eenheid plaats. U moet heel goed onthouden, dat eenheid een schepping van God is.

Niemand kan uit zichzelf een scheppingsdaad van God nabootsen. Het probleem is dan ook, dat de mensen altijd maar denken, dat zij zelf een eenheid kunnen maken; maar dat kunnen wij niet, dat kan alleen door een scheppingsdaad van Godswege.

Wij lezen dat ook in Gal. 3:28, waar sprake is van een nieuwe scheppingsdaad: *"Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus".*

Wij lezen hierover ook nog enkele verzen uit Ef. 2:13-16. "*Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft*".

U ziet die twee, die kapot waren, Jood en Griek, werden door de scheppingsdaad van het werk van de Heer Jezus tot een nieuwe mens geschapen. Dat is een heel bijzondere mens, want het gaat hier niet alleen om de persoon van een gelovige individu, maar het gaat om de totaliteit van alle gelovige Christenen.

Want telkens, als iemand door wedergeboorte onder die scheppingsdaad van die eenheid komt, wordt hij toegevoegd aan dat ene Lichaam. Hier bedoel ik dus niet het persoonlijke individu, maar de totaliteit, de nieuwe eenheid, die in Christus Jezus geschapen *is* en waar elk individu weer aan toegevoegd wordt. Die eenheid is een vaststaand feit.

Dit nieuwe scheppingswerk is reeds volbracht en daarom staat er ook, dat *"in Christus Jezus zijt gij"*. U weet, dat toen Adam een eenheid met God uitmaakte, dat hij als volgt geschapen werd: eerst werd zijn lichaam gemaakt en toen werd Adam een levende ziel en Gods Geest rustte op Adam. De volgorde was dus: lichaam, ziel en geest.

Bij de nieuwe schepping gaat het precies andersom. De laatste Adam (Jezus Christus) bestond eerst alleen uit Geest, later kreeg Hij pas Zijn ziel en Zijn lichaam. Vandaar dat ieder, die in die eenheid wordt geschapen, een verandering moet ondergaan op het gebied van zijn geest. Door middel van die geest wordt de ziel beïnvloed en door middel van de ziel wordt het lichaam, weer beïnvloed.

We zullen nu eerst met elkaar zien, wat het nieuwe Lichaam is en nu doe ik het dus eigenlijk in de verkeerde volgorde. Dat doe ik daarom, omdat dit Lichaam bij u het meest bekend is. We weten allemaal, dat wij het Lichaam van Christus zijn.

Dit ene nieuwe Lichaam ontstond door die nieuwe scheppingsdaad, die het geheel tot één maakte. Rom. 12:5 zegt. *"zo zijn wij, hoewel velen, één Lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander".*

Hier gaat het dus weer om dat geheel en niet om de afzonderlijke gelovigen. We zullen hier nog enkele teksten noemen. 1 Cor. 12:27. *"Gij nu zijt het Lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden".*

Bijbelstudie Centrum
studie over

”De eenheid in Christus als Scheppingsdaad van Godswege”

1 Cor. 12:12-13. *”Want gelijk het Lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij allen tot één Lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt”.*

Col. 2:19. *”terwijl hij zich niet houdt aan het hoofd, waaruit het gehele Lichaam, door pezen en banden ondersteund en samengehouden, zijn Goddelijke wasdom ontvangt”.* En tenslotte: Col. 3:15. *”En de vrede van Christus, tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt, regere in uw harten”.*

U ziet hieruit, dat wij allen geroepen zijn tot dat *ene Lichaam* en dat *ene Lichaam* is Jezus, de Christus der Schriften.

Bij de tekst voor de Tafel des Heren staat: *”Die het Lichaam niet onderscheidt”.* Wij moeten dus zuiver acht geven op wat tot dat Lichaam behoort.

Als u uw eigen lichaam kent, dan weet u ook, dat wanneer u ergens een paaltje ziet staan, u om dat paaltje heen moet lopen. U zorgt immers ervoor, dat uw lichaam een bepaalde verzorging krijgt en zodra u dat niet doet, dan ondervindt uw lichaam daar schade van.

Zo is het ook bij de Tafel des Heren, als iemand daarbij het Lichaam van Christus niet onderscheidt. Het gaat dus niet om de individuen, die u om u heen ziet, maar het gaat om het Lichaam van Christus. Als we dat niet onderscheiden, dan berokkenen we schade aan het Lichaam van Christus.

Paulus toonde dat in de Gemeente van Corinthe aan en omdat hij wist, dat het de mensen het best aangetoond kon worden met een praktisch voorbeeld, zei hij: *”Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk”*, omdat zij dat ene grote belangrijke Lichaam, die eenheid, die Goddelijke schepping, niet onderscheiden; want daar gaat alles om, dat wij het Lichaam moeten onderscheiden.

Het is zo iets prachtigs, wat God ons in dat Lichaam gegeven heeft. Hij wil dan ook niet, dat wij dat met voeten zullen treden, want Hij woont Zelf in dat Lichaam. En als u dan nadenkt, hoe wij ten opzichte van een medegelovige moeten staan, dan gaat dat niet, over dat ene gelovige individu, waar u het zo moeilijk mee hebt, maar dan gaat het over dat Lichaam van Christus.

De Bijbel zegt ons in 2 Cor. 5:16. *“Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees. Indien wij al Christus naar het vlees gekend hebben, thans niet meer”.* Wij kennen van nu aan niemand meer naar het vlees, maar wij kennen elkaar alleen naar het geestelijke Lichaam van Christus.

Voor ik hier verder op inga, wil ik eerst met u kijken naar de ziel van het lichaam van Christus. Fil. 1:27. *“Alleen, gedraagt u waardig het evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig blijf, ik van u moge horen, dat gij vaststaat in één geest, één van ziel medestrijdende voor het geloof aan het evangelie”.*

Eén van ziel? Onmogelijk zegt U? Dat bestaat niet, want wij mensen hebben toch allemaal een ander karakter! Hoe vaak gaat het immers al niet mis tussen man en vrouw, omdat de karakters op de één of andere manier met elkaar botsen. Menselijkerwijs is het ook totaal onmogelijk, dat duizenden mensen verspreid over de gehele wereld, die allemaal andere talen spreken, één van ziel zullen zijn.

Maar hier is een Goddelijke scheppingsdaad gaande en dat is dan ook de enige grond, waarop wij mogen verwachten, dat het ook werkelijk zo zal zijn: één van ziel!

Als de wereld naar gelovigen kijkt, dan kijkt men eerst heel goed, hoe die mensen het met elkaar hebben, want zij weten heel goed, dat zij ook wel ruzie maken. Dat gaat zo gemakkelijk en het is gebeurd voor je het zelf in de gaten hebt. Vaak zullen mensen van opvliegende aard en mensen van heel kalme aard met elkaar kunnen optrekken en één van zin en ziel kunnen zijn.

Maar dat gaat een tijd goed, zolang zij een gemeenschappelijk ideaal voor ogen hebben. Maar zodra dat bereikt is, valt die eenheid uit elkaar.

Dat is blijkbaar het enige, wat wij mensen vanuit onze menselijke natuur kunnen: een gemeenschappelijk ideaal nastreven; maar meestal is dat van korte duur. Wij weten allen heel goed, dat waar mensen het dichts samenleven, het er het meest op aankomt of ze het met elkaar kunnen uithouden.

Neen, het menselijke één van ziel zijn, komt niet veel voor. Toch zegt Paulus hier rustig: *"Ik hoop dat jullie één van ziel zijn".* En nog meerdere malen roept Paulus de mensen op: *"wees eensgezind".* Dit betekent: één van zin zijn en vol zijn van hetzelfde, dat jullie samenbindt.

Hoe is het mogelijk? Er is maar één ding, dat hen samen kan binden en dat is de liefde van Christus, die al het menselijk verstand te boven gaat. Daar begrijpt de wereldse mens niets van. Het beste getuigenis t.o.v. de wereld is, als wij onderling eensgezind zijn. We zullen niet alle plaatsen opzoeken, waar Paulus steeds weer de gelovigen oproept om eensgezind te blijven. Er is bijna geen brief van Paulus, die niet begint of eindigt met deze oproep, omdat hij wist, dat dit het belangrijkste was.

Daar, waar die eenheid namelijk verbroken is, wordt schade aan het Lichaam van Jezus toegebracht. U weet zelf wel, dat als er een scheuring onder gelovigen is (dat helaas veel voor komt), dit één van de sterkste argumenten is, die men tegen de Gemeente aanvoert. Men zegt vaak: men kan er geen touw meer aan vastknopen, want er zijn zoveel richtingen en ze beweren allemaal dat zij dezelfde Christus dienen.

Het zit ook niet in die namen en ook niet in wat *de mens* georganiseerd heeft, maar het zit alleen in de scheppingsdaad van God, het organisme.

Houdt u daaraan vast en probeer niet een zogenaamde eenheid te maken door tolerant te zijn; want er is maar één eenheid en dat is de scheppingsdaad van God.

Menselijke tolerantie staat het Lichaam in de weg, want weet u, dat menselijke tolerantie ook niet onderscheidt wat bij het Lichaam hoort! Dan worden er mensen bijgehaald, die er eigenlijk niet bij horen. Vandaar dat Paulus zegt: *"jullie laten dat zeer wel toe"*, maar dat was niet de bedoeling. Het ging juist om dat ene volmaakte Lichaam van God in Christus Jezus te onderscheiden.

Want deze nieuwe Schepping leert ons om niet allen zo maar binnen te halen.

We zullen nu gaan kijken naar de Geest, want de nieuwe schepping is een volmaakte drie eenheid. Daartoe lezen we allereerst 1 Cor. 6:17. *"Maar die zich aan de Here hecht, is één geest (met Hem)".*

En 1 Cor. 12:4. *"Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest".* Het gaat steeds om die ene Geest! Als die schepping van God, die nieuwe eenheid, nu langzamerhand duidelijker voor u gaat worden, dan zult ook u begrijpen, dat daar gevolgen van komen.

Deze gevolgen liggen erg voor de hand, maar wij hebben er echter altijd heel veel moeilijkheden over. Waarom? Omdat zij van beneden af met onze eigen zielskrachten er iets aan proberen te doen; maar dat kan helemaal niet.

Dit alles is wel volkomen logisch vanuit die nieuwe schepping van God, maar voor een mens is het onmogelijk. Ik hoop, dat u zich daar heel goed van bewust ben! Als u op een bepaald moment iemand hebt, van wie u zegt; op de één of andere manier lukt mij dat niet, waar moet ik dan terecht?

Dan moet u niet naar een andere broeder of zuster gaan en zeggen, die persoon ligt mij helemaal niet, daar heb ik zo'n moeite mee. Neen, dan is er maar één adres, waar u moet zijn en maar één fundament, waar u op kunt bouwen en dat is de eenheid van de Vader en de Zoon en niets anders.

Alleen op grond daarvan mag u pleiten en dan kan de Heer u de nieuwe scheppingsdaad laten ervaren in de praktijk van het leven. U zult dan tot de ontdekking komen, dat de Heer Jezus u liefde in het hart wilt geven voor iets, wat u voor die tijd, naar de mens gesproken, niet lief kon hebben.

U moet echter wel op het punt komen, dat u het zelf durft te erkennen: ik kan het uit mijzelf niet. Maar als u denkt, dat u het zelf nog wel kunt, dan bent u bezig met eigen liefde ook wel sympathie genoemd, wat ook de ware schepping van God in de weg staat. Het is eigenlijk zo eenvoudig, maar wij maken het ons zelf zo moeilijk, omdat wij steeds God voor de voeten lopen.

Maar als u toelaat dat God Zijn liefde in uw hart uitstort, dan kan het gelukkig wel! Dit is de enige zekerheid en de enige kans, die wij hebben. Wij moeten nu eindelijk eens af van al die sympathie gedachten, die wij koesteren.

Want anders blijft het iedere keer weer een strijd van opstaan en vallen en dat wil Christus niet. Hij wil, dat wij dat Lichaam van Hem leren onderscheiden met Zijn liefdesoog; en zoals Hij dat Lichaam bijeen houdt, het koestert en verzorgt, zo wil Hij ook, dat wij het verzorgen.

Zo beginnen wij langzamerhand wel te ervaren, dat één van de eerste logische gevolgen van dit alles is, dat wij ons zelf leren te vereenzelvigen met Christus. Niet, dat Hij iets verbetert in ons, maar dat wij totaal weg zijn, zodat Hij helemaal in ons de heerschappij heeft. Daarom wordt Paulus er telkens op aan gedrongen om te zeggen: *"Kijk maar naar Christus, hoe Hij het gedaan heeft".*

Wat gaf Paulus als argument, toen hij de Corinthiërs opriep om vooral wat voor de armen in Jeruzalem te geven? Zei hij: "die mensen hebben dat geld verschrikkelijk hard nodig" of "nu moeten jullie maar eens over de brug komen". Neen, Paulus stelde niemand anders ten voorbeeld dan Christus.

"Hij is voor jullie arm geworden, Hij heeft alles verlaten". En als ze daaraan dachten, ging die beurs gemakkelijk open. Want alles hebben wij immers te danken aan die Ene en zouden wij dan niet een klein beetje van onze overvloed aan diegenen geven, die het nodig hebben? Christus heeft ons zo ontzaggelijk veel gegeven. En hierdoor leerden zij ook het Lichaam te onderscheiden.

Er was een stukje van dat Lichaam, dat het niet zo best had en door de liefde van Christus, die Hij in hun harten had uitgestort, gingen hun harten helemaal open en zeiden ze: "natuurlijk, daar geven wij voor, want dat hoort bij het Lichaam van Christus en dat Lichaam moet verzorgd worden en mag op geen enkel punt te kort komen".

Ziet u, zij dachten niet aan die individuele gelovigen, maar zij dachten aan het Lichaam van Christus. En zover het in hun vermogen lag, deden zij alles voor hen, omdat Christus hen daarvoor bereid gemaakt had.

Die simpele woorden van Paulus, die zei: *"Christus is om uwent wil arm geworden",* waren al voldoende. Weet u wat daarvan het gevolg was? Dat wel de nood bekend moest zijn, maar dat er dan verder niet op aangedrongen behoefde te worden om die nood te ledigen. Dat is ook nu niet nodig, want als wij door de Geest het Lichaam hebben leren onderscheiden, weten wij, waar de verzorging nodig is.

Paulus deed mededeling van de behoefte, die er was in Jeruzalem en hij gaf het voorbeeld van Christus; en meer behoefde er niet te gebeuren. Want in alle opzichten worden wij telkens weer door de liefde van Christus gedrongen om Zijn schepping lief te hebben, waar wij een deel van zijn.

Daarom lezen wij: als een lid lijdt, lijden al die delen van ons lichaam en men stelt zich er op in, om het deel wat bezeerd is, op de één of andere manier te hulp te komen.

Weet u, wat Paulus zelfs durfde te zeggen: *"wie die eenheid in Christus niet heeft, die behoort niet bij het Lichaam".* Dat is wat!

Je hoort er niet bij! Want als je wel tot die nieuwe schepping behoort, dan doe je het vanzelf, omdat dit het logische gevolg is. Daarom roept hij elke gelovige telkens weer op eensgezind te zijn en de gezindheid van Christus te laten blijken.

De liefde van Christus ging veel verder dan wij ons kunnen indenken, want zij ging tot het uiterste. Aan dat Lichaam van Hem, dat Hij nu op aarde in eenheid geschapen heeft, heeft Hij lijden toebedacht. Maar wij willen dat liever niet, wij willen liever in één keer de heerlijkheid in.

Maar Christus Zelf ging in Zijn Lichaam toch ook door de weg van lijden heen en daarom zegt Paulus, vul ik aan in mijn lichaam, wat er aan het lijden van het Lichaam van Christus ontbreekt. Want er waren Gemeenten, die het lijden ontliepen.

Christus pleit ook voor de troon van God voor diegenen, die in lijden zijn, opdat zij door God gesterkt worden. Als iemand geen drang in zijn hart heeft om voor mensen te bidden, die het zoveel moeilijker hebben dan wij en om Christus wil in moeilijkheden zijn, dan klopt er iets niet.

Die scheppingsdaad van God is zuiver, maar het komt er juist op aan of die schepping wil leven naar die ene Geest van God. Denkt u maar aan de Heer Jezus Zelf.

Onder wiens controle stond Zijn lichaam en ziel? Die stonden onder controle van Zijn geest. Hier zijn ook voorbeelden van te geven. Denk aan de verzoeking van de Heer Jezus in de woestijn, Zijn lichaam stond volkomen onder controle (was ondergeschikt) en Hij ging niet op de verzoeker in.

Hij had al die tijd niets gegeten en als Zijn lichaam Hem gedirigeerd zou hebben, dan was Hij al lang ergens naar toegegaan op te eten.. Ook Zijn ziel kwam onder de controle van God in Gethsémane, waar Jezus bad: *"als het mogelijk is"*. Zijn ziel was zeer bedroefd, maar toch kon Hij bidden: *"Niet Mijn wil geschiede, maar Uw wil geschiede"*. Hij leverde Zijn ziel volkomen uit. En zolang dat maar gebeurde, kwam alles in orde.

Dat is nu ook zo met het Lichaam van Christus. Zolang de Geest van Christus, Die in ons woont, kan triomferen, gaat het met dat Lichaam en ook met die ziel uitstekend. Wij zijn dan allemaal eensgezind en dat Lichaam functioneert dan op een prachtige manier.

Maar zodra ergens die Geest niet meer de controle heeft, dan wordt aan dat Lichaam van Christus schade berokkend. Daarom zei Paulus: *"Wie op enig punt andersgezind is, die hoort er niet bij"*. Want de geschiktheid van Christus moet het Lichaam beheersen en deze is altijd ondergeschikt aan de Geest van de Vader.

Vandaar dat er voor het Lichaam maar een groot voorbehoud was n.l. Christus Zelf. Omdat het één geheel is, functioneert ook de stem van dat Lichaam als één stem.

Paulus kon daarom zeggen, dat op de vergadering eenstemmig besloten was. De wereld heeft democratie nodig om tot een besluit te komen, maar dit is nog nooit de Goddelijke weg geweest.

De Goddelijke weg komt voort uit die Ene, die maar één wil en één stem heeft. Als de Geest van Christus alle aanwezigen beheerst, zal er nooit iets anders dan een eenstemmig besluit komen. Overal waar verdeeldheid is, daar is de Geest van Christus niet, de Triomfator.

Waarom kon Paulus met een volkomen gerust hart een zendingstaak op zich nemen? Omdat iedereen ervan overtuigd was, dat Paulus en Barnabas uitgezonden en afgezonderd moesten worden.

Het geweldige was, dat de Geest van Christus hen zo beheerste, dat zij het allemaal volkomen met elkaar eens waren en hierdoor ontstond een wonderlijke eenheid. Daar moet u eens in de wereld om komen! Zet maar eens 100 of wel minder, 40 mensen bij elkaar en probeer een eensgezind besluit te vormen!

Bijbelstudie Centrum
studie over

”De eenheid in Christus als Scheppingsdaad van Godswege”

Weet u, dat die eenheid van God straks openbaar zal worden, als de Heer Jezus komt om de Zijnen tot Zich te nemen? Dan zal de wereldmens, die er een beetje oog voor heeft, zich de ogen uitkijken en er niets van begrijpen, als hij het tenminste opmerkt. Eén ding is zeker; er zal een volmaakte harmonie zijn tussen Christus en de Zijnen.

Er is dan geen plaats meer voor enige disharmonie. Hij plaatst ze voor Zich zonder vlek of rimpel. Wat is het toch geweldig, dat wij zo één mogen zijn in Christus. Mensen, die van een heel ander werelddeel elkaar ontmoeten in Christus, ervaren op hetzelfde moment, dat zij al één zijn. Er zijn mensen, die dit met reizen en trekken beleefden.

Die wisten zelfs, als ze iemand zagen van verre, dat is er één, die er ook bij hoort. Net zo goed, als wij ons eigen lichaam leren kennen, is er ook hier een groei en op een bepaald moment kunnen wij heel duidelijk door allerlei fijne symptomen te onderscheiden, wie er wel en niet bij het Lichaam van Christus behoort. Beiden zullen geweldig blij zijn en zullen zich verheugen, omdat zij die Scheppingsdaad zien, welke Christus is hen gedaan heeft.

Vandaar ook, dat Paulus altijd zo blij was, als hij naar een bepaalde Gemeente kon gaan, dan ook schreef, *”ik heb zeer verlangd u te zien, want ik wil die eenheid met jullie beleven”.*

Het maakte niet uit, wat voor beroep die mensen uitoefenden, want het ging er om, dat zij die Scheppingsdaad van God mee beleefden. Hierdoor werden zij blij, omdat zij wisten, dit is geen werk van mensen. Wij kunnen één zijn, omdat de Heer Jezus ons tot één geschapen heeft.

Iedere keer als zij dit zagen, was het weer een geweldig zich verblijden. Een geweldige verwondering, waarbij het menselijk verstand te kort schiet; wij begrijpen het niet, maar daarom is het zo geweldig fijn, dat God het ons zo duidelijk maakt, dat wij daar elke dag bij mogen leven.

Van mensen, die iets van die realiteit ervaren in de gebeden, hoor ik vaak, hoe zij verbonden zijn met al die anderen, die over het rond der aarde bidden. Het is dus niet alleen dat kleine kringetje, maar het is juist die grote Scheppingsdaad van God. Dit is het machtigste, wat we ons in kunnen denken. Hierbij verdwijnt alle bekrompenheid, want het is het werk van de Heer Jezus alleen.

Nu moet u eens kijken naar de vruchten van de Geest, in Gal. 5:20-22. Eerst zullen we zien echter, welke de vrucht van het vlees is, die wij van de oude Adam meegekregen hebben. Dan begint het met: *”veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd”.* Met geen enkele van deze vruchten is een eenheid op te bouwen. Ze zijn juist allemaal gericht tegen de eenheid.

Maar nu de vruchten van de Geest: *”liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing”.* Dat zijn allemaal de vruchten, die bouwen aan de eenheid, en die maken die eenheid tot iets wonderbaar heerlijks: een Scheppingsdaad, die zo sterk staat, omdat de Geest van God haar beheerst.

Voor dit alles worden mensen gebruikt, maar niet op grond van hun kwaliteiten. Ze behoeven zelf niets mee te brengen, maar moeten alleen hun aanhankelijkheid aan die ene grote Liefde betuigen. En zo alleen kont die wondermooie Scheppingsdaad van God tot stand.

Begrijpen doen wij het niet, maar het is waar!

We besluiten met Ef. 4:3-6. *“en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes: één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen”.*

Amen.